

A TÜRELEM HATALMA

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2021. 02. 28.

Ma egy olyan üzenetet hoztam, amely régóta el volt készítve, a jegyzetek rendelkezésre álltak, és régebben, évekkel ezelőtt már prédikáltam is erről. Időnként egy-egy tanításban néhány Ige már elhangzott. Biztos vagyok benne, hogy sok minden nem fog megdöbbenően újként hatni a számotokra, mert ez egy alapdolog lesz, de meggyőződésem, hogy rendkívül aktuális ez az üzenet most, mert sokan álltok valamilyen próbában, hitharcban, valamilyen nehézségben, és szükségetek van arra a fajta hitre, amely benneteket keresztülvisz ezen. A hitről szeretnék tanítani, annak is egy nagyon fontos eleméről, mégpedig a türelemről. Nagyon fontos látnunk, ismernünk azt, hogy a hitünk hogyan működik. Tisztában kell lennünk azzal, hogy mikor működik a hitünk, és leellenőrizni saját magunkat, hogy ha valami nem jól működik, akkor ébredjünk fel arra, mert lehet, hogy ezen a területen van valami kiigazítani valónk.

Életünk elsősorban nem azokon a dolgokon áll vagy bukik, amik körbevesznek minket. Bármennyire is a világban ez a mentalitás jelen van, és jelen van ez a keresztény körökben is, sokan azt gondolják, hogy azoktól a körülményektől vagyok boldog, kiegyensúlyozott, amik éppen körbevesznek engem. Ha jó körülményekben vagyok, ha jó dolgok azok, amelyek hatást gyakorolnak rám, az mindenestől fogva elégedetté, boldoggá, kiegyensúlyozottá fog engem tenni. Ha pedig rossz dolgok vesznek körül, szerencsétlenségek, tragédiák, nehezen előre mozduló dolgok, akkor bizonyára ezek miatt rosszul fogom magam érezni, és kellemetlen dolgaim lesznek. Ez van általánosságban az emberek elképzelésében, de talán te tudod már, hogy ez egyáltalán nem így van. Mert a te boldogságérzésedet, életminőségedet, életfelfogásodat, és hogy hogyan gyakorlod önmagadat ebben a való életben, az határozza meg, hogy miben hiszel, és hogy kiben hiszel. Amikor keresztényként hitről beszélünk, arról beszélünk, hogy bizodalunk van valakiben, akkor értelemszerűen Őbenne van a bizodalunk, és abban, amit Ő mond. Tehát amikor a bizodalmad szilárd és rendíthetetlen, mozdíthatatlan, stabil Isten felé, akkor teljesen mindegy, hogy milyen körülmények vesznek téged körül. Nem az fogja meghatározni az érzélemvilágodat. Nem az fogja meghatározni, hogy hogyan éled az életedet. Nem azok a dolgok fogják befolyásolni az életminőségedet, amelyek hatásként téged érnek.

Szeretem a hegyen épített város példáját, sokszor hallottatok tőlem, amely sziklaszilárd alapokon áll. Teljesen mindegy, hogy milyen vihar jön. Teljesen mindegy, hogy milyen árvíz jön rá. Teljesen mindegy, hogy csapkodnak a villámok, hogy hideg és forróság váltakozik, és háborog a tenger körülötte, mégis szilárdan áll. Úgy is mondhatjuk, hogy teljesen mindegy, mi vesz körül. Teljesen mindegy, ha szilárd hitben állsz, hogy mi van a világban körülötted. Teljesen mindegy, mert te Őbenne vagy, Őrá nézel, Ő elégít meg téged, Ő a te forrásod! Ő az, aki felemel téged, Ő az, aki előre mozdít téged, Ő az, aki megáld téged, Ő az, aki betölt téged, Ő az, aki meggyógyít téged, és Ő az, aki gazdaggá tesz téged. Mindegy, hogy milyen gazdasági körülmények vannak, mindegy, hogy milyen vírushelyzet van a világban, lepereg rólad. Azért prédikálok, azért tanítok, mert az én elhívásom egyik célja, és a szívem vágya mindig az, hogy az emberek eljussanak arra a helyre, arra a pontra a keresztény életükben, a hitükben, hogy szilárdak, stabilak legyenek, hogy ne mozgassa őket mindenféle körülmény ide vagy oda. Hogy amikor a félelem jön és megkísért, akkor ne uralkodjon el rajtad azonnal a gyomorgörcs, a rossz idegállapot, hanem nézz folyamatosan, kitartóan Istenre. Az a bizalom, amelyben Őbenne állsz, legyen a jellemző rád. Ez legyen a te jellemed. Ez legyen az, ami túlrad belőled. Ez legyen az ebbe a gyülekezetbe járó emberek jellemzője, hogy így hatást gyakoroljatok azokra az emberekre, akik körbevesznek benneteket a hétköznapiakban.

A családdra hatást tudsz gyakorolni. A munkatársaidra, a nyugdíjas klubtársaidra, a szomszédaidra, bárkire – akkor, ha erősen állsz! Ha nem ingat meg téged az, hogy éppen most a hírekben azt hallod, hogy milyen iszonyú nagy hideg telünk lesz. Aztán a másik hír azt mondja, hogy minden kártevő úgy fog burjánzani tavasszal, mint még soha, mert nagyon enyhe telünk lesz. Mondanak ilyet, mondanak olyat, a vírust meg se említem, mert tudod nagyon jól, hogy amire figyelsz, amire hallgatsz, amit beengedsz magadba, az elkezd előbb-utóbb hatást gyakorolni rád. Olyan ez, mint amikor megölelgetsz egy nagy jégszobrot. Két választás van. Vagy a jégszobor megolvad a te melegedtől, vagy pedig te is hozzá fagysz, és áthúlsz.

Hadd mondjak el egy példát. Egy évvel ezelőtt olvastam valahol egy kis példázatot, ami arról szól, hogy van három különböző élelmiszer, amiket ugyanazok a hatások érnek: a sárgarépa, a tojás, és a kávébabszem. Mindegyiket belerakják a vízbe, és elkezdik forralni. Tapasztalatból tudjuk mindannyian, hogy a húslevesben a sárgarépa milyen lesz, amikor megfő. A kemény répa milyenné válik a hő hatására, a körülmény hatására? Megpuhul. Mi lesz a tojással, ha ugyanaz a hatás éri? A tojás héja kemény, de belül teljesen lágy, folyós. Mi történik vele, amikor ugyanaz a hatás éri, mint a sárgarépát? Pont az ellentétes dolog történik vele, megkeményedik. Főtt tojás lesz. Mi történik a kávébabbal, ha ugyanaz a hatás éri, ugyanaz a körülmény éri? Semmi. Megváltozik a körülménye. A víz változik meg. Ilyen embernek kell lennünk, hogy nem a külső körülmények változtatnak meg bennünket, hogy lággyá, folyóssá, puhává válunk, szétesünk, vagy keményné, rideggé, érzéketlenné válunk, hanem mi változtatjuk meg a körülményeket, mi stabilak vagyunk. Allandók maradunk, nem változunk meg, mint a kávébab.

Érted ennek a példának a lényegét? Erre vagyunk elhívva, hogy mi gyakoroljunk hatást a körülöttünk lévő dolgokra, és ne fordítva. Erre vagyunk elhívva, és ez az erő bennünk van. Ugyanaz a Szellem van bennünk, ami Jézusban volt. Fel kell emelned a hitedet, mert ez tebenned is valóban ugyanúgy ott van, mint bármely keresztényben a világon. Mint ahogy Jézusban benne volt, az az erő benned ugyanúgy ott van. Az az erő, ami feltámasztotta Jézust a halálból, az benned munkálkodik. Ahogy Jézus csodákat tett, te ugyanúgy képes vagy arra, hogy csodákat tegyél az Ő Szelleme által. Hogy betegekre tedd a kezeidet, hogy azok meggyógyuljanak, hogy szöld az Igét, szöld az Evangéliumot, hogy hatást gyakorolj másokra. Ez az elhívásunk, ez a küldetésünk. Az Evangéliumnak ez a lényege, hogy hirdessük, hogy az emberek Jézushoz jöjjenek, újjászülessenek. Ez a legfőbb küldetésünk. De nem mindannyian vagyunk arra elhívva, hogy egy ilyen pulpitus mögül hirdessük, prédikáljuk az Igét. Ahogy ez kimegy a modern világban a youtube-on, facebookon, instagramon, meg mindenféle ilyen médiumon keresztül, csak egy kevés százaléknyi ember szava hallatszik így el. Viszont a te szavad elhallatszik afelé, aki melletted áll a villamoson, aki melletted ül a munkahelyeden, aki a kertszomszédod, és együtt kapáljátok a saját veteményeseteket, ha beszélgetsz vele. Lehet, hogy nincs senki, akin keresztül Isten ki tudna őhozzá nyúlni, csak te. Amikor beszélgetsz vele, amikor megosztod vele az életednek a történéseit, neki észre kell vennie benned azt, hogy te valahogy más vagy. Hogy benned van valami természetfölötti.

Nem azért mondom ezt, hogy nyomást gyakoroljak rátok, hogy nektek mindenképpen változni kell, de mindenképpen változnotok kell. Mert Istennek ez a terve, szándéka, akarata. Velem kapcsolatban biztosan, de én úgy hiszem, hogy veletek is, mert ezt tanítja az Ige, hogy változzatok el. Változz el az elméd megújítása által! Amikor ez megtörténik, akkor másképpen fogsz beszélni, és amikor másképpen beszélsz, akkor mások lesznek a cselekedeteid. Amikor mások a cselekedeteid, más lesz a szokásod, amit rendszeresen teszel. Így felfigyelnek rád, és sokaknak a szemében megemelkedsz. Nem ezért tesszük ezt természetesen, de erre vagyunk elhívva, hogy hatást gyakoroljunk a világra. Lesznek, akik elismernek, szeretni fognak ezért. Jézus megmondta, és nem árulok én sem zsákmacskát, lesznek, akik dilisnek fognak ezért nézni. *Te nem aggódsz az oltás miatt? Ki tudja, mi van benne!* Keresztények sokszor a legbutábbak a földkerekségen. Vállalom a kövek rám zúdítását emiatt. Amit elvileg

értelmes keresztények művelnek ezzel a vírushelyzettel kapcsolatban, sokszor mondom, a világi embernek több józan esze van, mint némely keresztény embernek! Arra vagy elhívva, hogy semmi felől ne aggódjál. Arra vagy elhívva, hogy ne félj. Arra vagy elhívva, hogy hatalmat gyakoroljál, hogy győzelemre jussál. Őrá nézek, és Ő ad nekem győzelmet. Jézus Krisztusban mi a győztesek vagyunk, úgyhogy ébresztő! Mi vagyunk azok, akik hatást gyakorolunk a világra, és nem a világ gyakorol hatást ránk. Ámen! Kell hinned ebben! Mert ezt tanítja a Biblia. Nem vallásos gyülekezetesdit akarunk játszani. Abból bőven sok van. Több mint elegendő a világban. Olyan közösségből, ahol eljártsszuk azt, hogy mi hiszünk Istenben. Több minden az, ami az elhívásunk. Több minden, mint amit mi eddig gyakoroltunk. Ezért is van szó erről a mai napon.

Visszatérve a kezdeti pár mondatomra, az életedet az irányítja, amiben, és akiben hiszel. Nem pedig ami körülötted van. Ha nagyon hosszú ideig rossz irányba halad az életed, évtizedeken keresztül akár, könnyen lehet, hogy azért van, mert azokban a dolgokban hiszel, amik történnek veled. Nem mered még fontolóra sem venni azt, hogy te ennél sokkal áldottabb lehetsz a körülményeidben. Hidd el, az ajtó kinyílt előttünk, tágas térre vezet minket Isten, a bőség helyére, a túláradás helyére, a gazdagság helyére. De ezen az úton épphogy csak elindultunk. Néhányatok még csak el sem indult. De amíg nem látod meg, hogy mi ez a teljesség, mi ez a nagy tér, mi ez a gazdagság, bőség, mi ez a túláradás, mi ez a kenetáramlás, mi ez a Szent Szellemben való imádat, addig csak egy picit tudod megtapasztalni annak, amit Isten odaadott neked a Krisztusban. Sok prédikátor mondta már az elmúlt pár száz évben, hogy amikor megérkezünk majd a mennybe, lesz nagy csodálkozás! Csodálkozás és rádöbbenés, hogy ó, ez is az enyém volt, ezt is megélhettem volna, ez is beteljesedhetett volna az életemben! A mi türelmetlenségünk, a meg nem újított gondolkodás-módunk, a félelmeink megfosztottak minket. Nem kell, hogy tudatlanok legyünk. Minél többet megismersz Isten dolgaiból, annál könnyebb lesz, és annál beljebb tudsz menni erre a tágas térre. Halleluja!

A Zsidók 11,6-ot mindenki ismeri.

Zsidók 11,6.

6. Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni; mert aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy Ő létezik, és megjutalmazza azokat, akik Őt szorgalmasan keresik.

Megnéztem a görög fordításban, hogy a *tetszeni* szó még azt is jelenti, hogy örömet okozni, örömet szerezni valakinek. Úgy is mondhatnánk ezt az Igét, hogy ne változtassuk meg az értelmét, hogy úgy tudsz örömet okozni Istennek, ha hiszel benne. Szeretnél-e örömet okozni Istennek? Ez egy alapkérdés. Szeretnél-e az Ő tetszésére lenni? Szeretnél-e örömet szerezni Istennek? Nem tudom, hogy a Bibliában van-e még olyan igevers, ami ezt ennyire nagyon jól kijelenti, kifejt, mint ez. Tudsz-e hatást gyakorolni te Istenre? Óvatosan mertek válaszolni: Igen! Mert ami megindítja Istent, ami könyörületességre indítja Istent, ami megindítja az Ő Szellemének, az erejének az áramlását az életemben, az pontosan ez. A hit. Ő elsősorban nem a szociális hiányosságaidon indul meg. Nem azon indul meg az Ő könyörületes szíve, hogy látja azt, hogy te milyen nagy bajban vagy. Ha Ő mindig megindulna ezen, mindenkivel kapcsolatban az egész világon, akkor senkinek semmi problémája nem lenne. Mert van egy feltétel. Egy alapkövetelmény. Ez pedig a hit. Mivel ez nincs meg sok emberben, még sok keresztény sem tudja igazából, ezt hogyan kellene működtetni, vagy használni. Ezért van az, hogy Isten cselekvő keze nincs aktívan jelen az életében. Csak várja: De jó lenne, bár úgy lenne, kérem, könyörgök érte, koldulok érte! – és nem történik semmi, mert van egy alapkövetelmény, van egy alapfelállás, és ez a hit.

Azt írja a Biblia itt, hogy lehetetlen Isten tetszését elnyerni hit nélkül. Lehetetlen dolog! Ez a szó olyan fájdalmasnak tűnik nekünk, hogy lehetetlen az, hogy Istennek tetsszék. Lehetséges, hogy tetsszél Istennek. Kell hozzá valami belőled, a szellemedből, az pedig a bizalom Őbenne. Amit Ő mond, az úgy van, és ez a hit. Ez a hit nagyon sokszor tökéletesen

megegyezik azzal a szóval, azzal a magatartásformával, amit úgy hívunk, hogy türelem. Mert a hited, ha nem türelmes, az igazából nem hit. A hited akkor türelmes, amikor bármilyen körülmény ér, bármi vesz téged körül, te szilárdan kitartasz. Bármilyen vihar jön, bármilyen nehézség jön, bármilyen módon szidalmaznak, bármilyen módon hagynak el az emberek, akárhány ember esik el bal kezéd felől, akárhány ember esik el jobb kezéd felől, te akkor is szilárdan állsz. Mert hiszel abban a szóban, amit Ő mondott, ami Ő maga. Halleluja!

A hit mindig azt mondja, még akkor is, amikor természetes szinten nem látható, hogy az úgy van, ahogy Isten mondja. A hit ennek alapján cselekszik. Isten hite képes nem létező dolgokat meglévőnek hívni. Ez a hit. És amikor imádkoztál valami felől, a hit törvénye azt mondja, ha te kérted, akkor Ő megadta neked ott azonnal. A hit azt mondja, hogy ez most már az enyém! Az ehhez való ragaszkodás, és ebben a ragaszkodásban való türelem mutatja azt, hogy a te hited mennyire megbízható. Hogy a hited mennyire szilárd, mennyire kitartó. Ez a hit mondja azt, hogy Jézus sebeiben meggyógyultam. Ez a hit mondja azt, hogy én a Krisztusban áldott vagyok. Ez a hit mondatja azt Abrahámmal, hogy sok népnek atyjává tettél engem! Ez a hit mondatja veled azt, hogy áldott vagyok. Ez a hit mondatja veled azt, hogy győztes vagyok. Ez a hit mondatja veled, hogy én meggyógyultam Jézus sebeivel. Ez a hit mondatja veled azt, hogy mindegy, hogy hányan prüszkölnek és köpködnek ellenem, hányszor hibáztam és mennyi dolgot tévesztettem el, Isten akkor is szeret engem! Miért tudsz ebben hinni? Azért, mert Isten ezt mondta. Ha Ő azt mondta, akkor az úgy van. Az Ő szava nem változik meg sohasem. Semmi nem tudja ezt a hitet igazából kiépíteni benned, semmi nem tudja ezt a hitet szilárddá tenni benned, csak egyedül Isten Igéje. Ezért kell az Igét hallanod újra és újra, újra és újra. A hited egy olyan maradandó, stabil, mozdíthatatlan hit kell legyen, ami akkor is állva marad, ha körülötted minden összedől. Nem elégséges egyetértened mindazokkal, amik itt elhangoznak. Önmagában ez nagyon jó dolog, hogy sokatok keze szinte már tapsra indul, mert elismered azokat a mondatokat, amiket én itt mondok és egyetértesz. Sokan hallelujáztok és azt mondjátok, hogy ámen, ez így van, ahogy mondd, pásztor, igen! De amikor kimész, és holnap, holnapután, egész héten, egész hónapban és egész évben, ha nem cselekszed meg azt, amire itt „áment” mondtál, akkor semmit nem ér számodra. Hiába értesz vele egyet, még kijelentésed is lehet róla, hogy ez igazság, hogy Isten szeret téged, de amikor ott vagy a nyomásban, amikor jön a vihar, jön a szél, amikor ott van a hullám és úgy érzed, hogy mindenki és minden ellened fordult, akkor kell megállnod azon a helyen, ezzel tudod bizonyítani a hitedet. Nem csupán az egyetértéseddel, hanem azzal, hogy cselekszel a hited alapján. Ha nem cselekszed meg a hitedet, semmit nem ér. Olvastad ezt, ugye az 1Korinthus 13-ban, és Jakab apostol levelében is. Cselekedd meg a hitedet!

Ha válságba kerülsz és nem cselekszel a hited alapján, ha csak akkor hiszel, amikor minden rendben van körülötted, akkor a hited nem maradandó. Sok évvel ezelőtt, talán hét-nyolc évvel ezelőtt vidéki gyülekezetben szolgáltunk. Elég sok évig a pásztorai voltunk annak a gyülekezetnek, és volt egy időszak, amikor hirtelen robbanásszerű növekedést tapasztalt meg a gyülekezet. Vidéki gyülekezet lévén minden héten volt legalább egy, kettő, három, négy, öt új megtérő hosszú heteken, hónapokon át. Nem mondom azt, hogy mindig mindenki ott maradt és szerves része lett a gyülekezetnek, de csodálatos idők voltak. Azért is volt lehetséges az, hogy így sokan újjászülettek ott, abban az időben a szekszárdi gyülekezetben, mert családtagok jöttek. Eljött valaki, valahogy ránk talált, hozta utána a férjét, feleségét, gyerekeit, szomszédjait, unokatestvérét, apósát, anyósát, nagymamáját, a testvérének a rokonságát és így jöttek sokan, sokan, sokan.

Emlékszem, hogy egyszer egy vasárnapi alkalmon, mikor ez így igazából elindult, a dicsőítés közben Istennek egy különleges jelenléte szállt ránk. Az alkalom végén, amikor már a gyógyító sorok mentek, mindenki sírt. Istennek olyan érzelmeket is megmozgató jelenléte volt ott közöttünk! Határozattan emlékszem erre az időszakra, mert akik ott voltak tinédzserek, középkorúak, idősek, mindenki sírt. Az egész gyülekezet sírt. Mindenki öröm-

ben, boldogságban úszott, áradtunk és jó volt Őt imádni, jó volt Őt dicsőíteni. Gyógyulások és mindenféle erő megnyilvánulások voltak közöttünk. Kérdezte tőlem ott egy fiatalember, akire most emlékszem, hogy nem tudom abba hagyni, mitől van ez? Olyan jó! Mondtam, hogy ez Isten Szelleme a megnyilvánulása, élvezd ki ennek a pillanatát, örvendezz ebben és örvendezz ennek! Ami miatt ezt elmondom az, hogy ő és a családja utána hosszú hónapokig járt még a gyülekezetbe, és ahogy teltek a hónapok hallgatták az Igét, jöttek szorgalmasan, hűségesen hétről hétre, ez a megnyilvánulás nem volt jelen minden egyes vasárnapi alkalmon. Egyszer odajött hozzám az alkalom után, hogy ő azt szeretné, hogy ugyanúgy legyen ez az érzelmi túláradás, ez az érzelmi sírás, Istennek a kézzelfogható valóságos jelenléte az alkalmon. Miért nincs ez most meg? Mi a baj, miért nincs meg? Nem tudom akkor mit mondtam neki pontosan, nagyjából elmondom, amit most mondanék.

Teljesen mindegy, hogy milyen érzelmi megnyilvánulások vannak jelen egy gyülekezetben, nem ez határozza meg, és nem ez alapozza meg a hitünket. Ámen? Nagyon jó, ha jelen van, nagyon jó, ha Isten Szelleme mozdul, és ez nagyon sokszor megnyilvánulhat abban, hogy könnyekre fakadunk. Van úgy, hogy kimondhatatlan öröm és boldogság vesz minket körül és egyszerűen átjár minket Isten Szelleme, szinte kézzelfogható az Ő jelenléte, és ez csodálatos! Ezt rendszeresen újra és újra megtapasztaljuk. De az, hogy segít neked a gyülekezetben a hittel teli légkör, az, hogy segítségedre van a közös dicsőítés és imádat, az, hogy valaki mond egy bizonyosságot, valaki elmond neked valamit és ez felemel téged, ez csodálatos! Megelevenedhet a hited ettől, de hosszú időn át tartó, maradandó hitet neked semmi más nem adhat, csak Isten Igéje! Ezek a megnyilvánulások nem. Ami probléma sok gyülekezetben, hogy folyton keresik ezeket az érzelmi töltetű dolgokat, és ha nincsenek jelen, akkor elkezdik előmozdítani saját maguk testből, mert az gondolják, hogy ennek feltétlenül mindig így kell lennie.

De nem kell feltétlenül mindig így lennie, mert el kell jutnod oda. Ezt elmondtam annak idején annak a fiatalembernek is és elmondom neked is, amit ismétlek ma többször: mindegy, mi az, ami körbevesz, öröm, boldogság, keserűség, hiány, veszteség, szomorúság, vádaskodás vagy elismerés, mindegy mi az, ami körülöttesz, akár pozitív, akár negatív, neked szilárdan állnod kell a hitedben! Nem szabad, hogy befolyásolja a hitedet az, hogy milyen negatív vagy milyen pozitív körülmények vannak. A pozitív körülmények megerősítenek minket, időnként visszaigazolnak minket, időnként megerősítik azt, hogy amiben hiszünk, megmutatja magát és ez jó dolog. De nem arra vagy elhívva, hogy a hited érzelmeken alapuljon, hogy érzelmi megnyilvánulásokban álljon a hited. Mit mond az Újszövetség Igéje? Az igaz ember mi által él? Hit által él. A bibliai hit a szellemedben van, legbelül van, nem a lelkedben. Ezek az érzelmi megnyilvánulások sokszor a lelkedből törnek elő, ami nagyon jó. Jó az, ha vannak érzelmi megnyilvánulásaid, ne legyél teljesen kiszáradt fadarab Isten előtt! Nyugodtan emeld föl a kezéd, könnyeket is megengedhetsz magadnak, kiáltozhatsz is, de ez legyen szellem szerinti, ne pedig a saját hústested kívánsága és érzelmi megnyilvánulása. Ez az a pont.

A keresztények sokszor eltévesztik, mert sokszor nehéz különbséget tenni a szellemi és a lelki között. Lehet örvendezni és ugrándozi szellemben, az örömkönetben, és lehet örvendezni, ugrándozi a hústest örömeiben és a lelki érzelmekben is. A kettő között kívülről egy laikus számára szinte nincs különbség, de neked érettnnek kell lenned. Neked sokszor kell megtapasztalnod az eredetit. Tudod, hogy a bankjegy vizsgáló emberek hogyan tanulják meg azt, hogy hogyan tegyenek különbséget az igazi és a hamis bankjegy között? Nem úgy, hogy a hamisat tanulmányozzák sokat, hanem pontosan úgy, hogy nagyon, nagyon, nagyon sok időt töltenek azzal, hogy az eredetit vizsgálják. Milyen a tapintása, hogy néz ki, milyen jellemzői, milyen tulajdonságai vannak? Amikor bejön a képbe valami, ami nem olyan, akkor azonnal észreveszik. Neked, amit tanulmányoznod kell, az eredeti, az igazi, a valódi. Amikor valaki a hamisat tanulmányozza, vagy abban nő fel, abban a közegben nő fel, olyan gyülekezetbe jár, ahol sok az érzelmi megnyilvánulás a dicsőítésben, a prédikációban, a tanításban, az emberi tehetség és intellektuális tudás van előtérbe helyezve Isten kenete elé, akkor azt tanulja meg

az ember, hogy ez a helyes és ez a jó. Miközben így a szellem háttérbe van szorítva. Lehet, hogy néhányatoknak ez most kínai, de tudom, hogy vagytok sokan, akik értitek, hogy miről beszélek. Neked fel kell tudnod ismerni azt, amikor a Szent Szellem mozdul, amikor a kenet árad. Sokszor van az, hogy az érzelmi megnyilvánulás nagyon hasonlít erre.

Na de eltértem a tárgytól, úgyhogy vissza is térek arra, hogy a megelevenedett hitet, hosszú időn át tartó, maradandó hitet csak Isten Igéje által lehetséges kapnod. Neked Isten Igéjét kell tanulmányoznod, az eredetit, az igazit. Ezt a hosszú, maradandó, kitartó, megelevenedett hitet nevezzük türelemnek. Nincs olyan, hogy hitben állsz és közben türelmetlen vagy. Nincs olyan, hogy hitben állsz, és nem tudsz jól várakozni. Nincs olyan, hogy hitben állsz, de teljesen stresszben, idegességben, gyomorgörcsben, aggodalomban éled az életed, hogy mikor történik már meg? Mikor lesz már valóság az, ami felől imádkozom? Mikor lesz már nyilvánvalóvá az, amit kértem, amit Isten megígért, amit Isten odaadott? Mikor már, mikor már, Uram? Ez egy jó kérdés, csak jól kell föltenni. Megvan az Igében a válasz. A válasz pedig az, hogy Isten időzítésében! Nagyon sokszor ez teljesen más időzítés, mint amit te akarsz. Amit akarunk a saját emberi büszkeségünkből fakadóan az, hogy hát én most már készen vagyok rá! Én már készen vagyok arra, hogy házasodjak – mondják ezt a nőtlenek, hajadonok. Készen vagyok már a gyerekvállalásra. Készen vagyok már a nagy vállalkozásra. Készen vagyok már a havi ötmilliós fizetésre. Készen vagyok, hogy a gyülekezet növekedjen. Készen vagyok, hogy ötezer embernek prédikáljak minden vasárnap. Én már olyan készen vagyok, hogy már ennél készebb nem lehetek! – mondják, gondolják emberek, de ez sokszor a büszkeségből fakad.

Az, hogy mikor vagy készen valamire, például arra, hogy a vállalkozásod így fölnövekedjen és nagyon sok pénzt keressél, hidd el, Isten jobban tudja, mint te! Nagyon sokszor ez a fajta hirtelen növekedés azért nem jön el az életedbe, mert ez téged tönkre tenne. Nem tudnál megállni azon a helyen, nem tudnád kezelni azt a helyzetet, amiben vagy, akár nem tudnád kezelni azt a sok pénzt, ami rád bízott. Ha bizonyítani akarod, hogy hitben állsz, akkor legyél türelmes, legyél kitartó! Isten tudja, hogy mikor kell, hogy eljőjön az a pont, az a helyzet, az az áttörés, az a fajta túláradás, ami felől hitben állsz. Van olyan dolog az életemben, amire körülbelül tizenöt évet vártam úgy, hogy folyamatosan hittem benne. Eltelt tizenöt év, mire azt a fizikai szemeimmel megláttam, meg tudtam tapasztalni és kézzelfoghatóvá vált az életemben. Tizenöt év. Van, amihez képest ez nagyon kevés, és van, amihez képest ez nagyon sok, természetesen. Nem tudsz kitartani, nem leszel erős a hitben, ha nem leszel türelmes, ha a helyzet nem biztató és te abban a helyzetben nem maradsz az Igében. Neked az Igében kell maradnod, ott kell állnod, folyamatosan azt kell mondanod, azt kell kijelentened, aszerint kell gondolkodnod, amit Isten Igéje mond rólad.

Jó, jó, pásztor, de mit mond Isten Igéje rólam? Megtanultál olvasni hat, hét, nyolc évesen? Ki van jelentve, hogy mit mond Isten Igéje rólad. Javaslom neked, hogy olvasd az Újszövetségben az apostoli leveleket, hogy ki vagy te Krisztusban, hogy legyen egy olyan identitásod, egy olyan rendíthetetlen identitásod, egy olyan meggyőződésed, egy olyan kijelentett tudásod, olyan felkészült legyél, hogy amikor elmész valamilyen tünettel a dokihoz, az bármit mond neked, téged az ne törjön kettőbe. Legyél olyan szilárd, olyan kitartó, olyan rendíthetetlen, hogy bármilyen nagy csekket kapsz tavasszal a gázáremelkedés miatt, ami alig fér rá a papírra, akkor is azt mondod: Uram, hiszem azt, hogy te gondoskodó Isten vagy és Te betöltöd az én szükségemet. Bármilyen történik körülöttem, bármi ér téged vagy a családtagodat vagy bárkit, te szilárdan állsz. Uram, te szeretsz engem! Tudom, hogy ez most megtörtént, nem egy jó dolog, de tudom, hogy Te vagy az, aki ki tudsz engem ebből hozni. Mit tegyek, Uram? Hogyan álljak hitben? Milyen Ige alapján cselekedjek? Milyen magot kell elvetnem? Kit kell megáldanom ahhoz, hogy jó aratásom, jó gyümölcsözésem legyen? Mit tegyek, Uram? Szeretlek, tisztellek, elismerlek Téged, tudom azt, hogy Te gondot viselsz rólam. Rendíthetetlen bizodalom van feléd.

Türelem, türelem, türelem! Életünknek a nagy részét azzal töltjük, hogy várakozunk. A lányok arra várnak, hogy mikor jön már a fehér lovon a herceg? A fiúk mondják, hogy mikor jön már az a leányzó, akit ilyen nagy A4-es papíron lefestettem Istennek a legapróbb részletekig? Mikor jön már? Mikor jön már el? Tudod, ha egy ilyen hosszú listát írsz Istennek, Ő képes azt előhozni neked, csak legyen türelmed kivárni, hogy az az illető olyanná váljék, hogy eljöhessen az életedbe. Nagyon sokszor nem úgy érkezünk meg házasúrnaként a másiknak az életébe, hogy teljesen készek vagyunk. De sokszor várakozunk arra, hogy végre megjöjjön az illető, aztán várakozunk arra, hogy végre gyermekünk szülessen. Mikor gyermeked születik végre már és ott babusgatod, akkor azt várod fél év után, hogy mikor lesz már az, amikor elhagyja a pelenkát? Aztán amikor elhagyja a pelenkát, mikor kezd már végre beszélni, hogy el tudja mondani mi baja van, mert most csak nyifog, nyafog, ha gondja van, sír? Mikor kezd már beszélni? Aztán mikor elkezd beszélni, akkor arra vársz, hogy mikor fogja már be a száját és marad egy picit csöndben? Arra vársz, hogy mikor indul el már a kis aranyos és izeg-mozog? Olyan kis cuki pofa. Amikor nagyobb lesz, alig várod már, hogy megüljön a fenékén.

Mindig várunk valamire, és amikor az a dolog megérkezik az életünkbe, amire várunk, akkor az egy rövid ideig tartó öröm, boldogság. Ez jó dolog és ott már nem is kell igazán hitben állnod azzal kapcsolatban, de utána jön valami megint. Ha már a gyermeknevelést hoztam példaként, akkor valaki azt mondja, mikor költözik már el itthonról? Mikor lesz már végre unokám? Lehetne ezt sorolni vég nélkül, lehetne ezt a felgöngyölt gondolatsort ráhúzni a szolgálatra, a gyülekezetvezetésre, pásztorlásra, munkahelyre, vállalkozásra. Mindig várunk valamire. Alig várod már, hogy naggyá nőjön a céged, de amikor naggyá nő a céged, akkor kétszer akkora telephelyet kell bérelned, háromszor annyi pénzért. Akkor alig várod már, hogy még naggyabbá nőjön a céged, hogy könnyebben ki tud ezt fizetni. Várunk, várunk, várunk, várunk, de meg kell tanulnunk jól várakozni! Az, hogy várakozunk, az nem egyenlő azzal, hogy türelmesek vagyunk. Neked meg kell tanulnod türelemben, hitben várakozni. Ha nem türelemben és nem hitben várakozol, akkor csak várakozol, mert nem tehetsz mást, és közben zúgolódsz, duzzogsz, aggódsz, gyomorgörcsöd van, hogy alig vártad már, hogy férjhez mehess, másfél év után meg már alig várod, hogy a férjed megváltozzon. Ugye? Lehet várakozni, lehet türelmesnek lenni azért, mert nem tudsz mást csinálni. Mártírt csinálsz magadból, hogy hát várok türelmesen, mikor lesz már jobb a helyzet, mert nem tehetek mást! De ez nem ugyanaz. Azzal a hittal, azzal a bizalommal, amely abban áll, hogy megtanulunk úgy várakozni, ahogy a szántóvető teszi, amikor elveti a magot.

Hogy Igét is olvassak, legyen a Jakab 5,7.

Jakab 5,7.

7. Legyetek azért, atyámfiai, béketűrők az Úrnak eljöveteleig. Ímé, a szántóvető várja a földnek drága gyümölcsét, béketűrőssel várja, míg korai és kései esőt kap.

Hogyan várakozik a földműves?

Nem idegbajosan, gyomorgörcsösen, hanem béketűrőssel várja, hogy jöjjön a korai eső, jöjjön a kései eső. Jakab apostol leveléből a klasszikus Igét fogom felolvasni, amiket sokszor hallottál már. A Bővített fordítás szerint így hangzik:

Jakab 1,2–4. Bővített fordítás

2. Tekintsétek teljes mértékben örömtelinek testvéreim, amikor bármilyen megpróbáltatással vagtok beburkolva, vagy találkoztok, vagy különböző kísértésekbe estek.

Erre számítottam, ez a csönd mindent elárul arról, hogy mit gondolunk általában erről a dologról. Örömmel tartsam azt, hogy körbe vagtok burkolva kísértésekkel, megpróbáltatásokkal? Dehogyan örülök neki, azon dolgozom, hogy ne legyenek problémáim! Nem? Nem azért dolgozol? Nem azért állsz hitben, hogy ne legyenek problémáid, ne legyenek nehézségeid, ne legyenek gondjaid? Nem azért, hogy boldog legyél, hogy kiegyensúlyozott legyél, hogy vidám legyél, hogy mozdíthatatlan legyél? Erre Jakab apostol, nem tudom, evett

vagy ivott, vagy szívott-e valamit, de félrebeszél, mert azt mondja, hogy örülök annak, hogy körbe vagyok burkolva nehézségekkel! Hát mi az öröm abban? Ezt mondja és ezt gondolja a testi gondolkodásmód. Ezt gondolja a meg nem újított elme. Ezt gondolja a világi bölcsesség, hogy szabaduljunk meg minden nehézségtől azonnal, a lehető leggyorsabban, de Isten bölcsessége magasabb rendű.

Istennek a kijelentése, és Isten Igéjének még egy betűje is bölcsőbb mindannyiunk bölcsességénél. Mert Ő tudja, tudja, tudja, hogy azáltal, hogy te nehézségeken mész keresztül, megedzödsz, erőssé válsz. Tudja azt Isten Igéje – igazából te is tudod –, hogy nem lehet úgy fejlődni, növekedni, nem lehet úgy előre lépni, hogy ne legyenek közben olyan dolgok, amelyek megpróbálják ezt megakadályozni. Vannak dolgok, amiket le kell győzni, és amiken keresztül kell menni, mert ha nincs megtapasztalásod, akkor nem tudsz győzelmet aratni. Nem leszel erős! Tekintsétek teljes mértékben örömtelinek, testvéreim, amikor bármilyen megpróbáltatással vagytok beburkolva, vagy találkoztok, vagy különböző kísértésekbe estek! Találkoztál már kísértéssel? Persze. Voltál már beburkolva megpróbáltatással? Hát hogyne, úgy érezted, hogy a hullámok oly mértékben összezsáptak a fejed fölött, hogy már levegőt is alig kapsz. Akár adósság, akár érzelmi, akármilyen szinten. A következő igevers, hogy az Ige önmagát magyarázza, így hangzik:

3. Legyetek bizonyosak benne és értsétek meg, hogy hitetek próbatétele és bizonyítása kitartást és állhatatosságot és türelmet hoz elő.

Erre sem mondtál halleluját, pedig erre kórusban kellene kiabálni, hogy dicsőség Istennek az Ő Igéjéért! Félsz erre áment mondani, nehogy aztán neked is ezt kelljen tenned, ugye? Nem akarom most ezt belőletek kicsikarni, mert semmit nem ér az, ha most az én kérésemre örültök. De igazából hiszem, hogy el lehet jutni arra a szintre, hogy ha valami nehézségbe ütközöl, akkor már az a mentalitás, az a tudat, az a meggyőződés van benned, hogy ez nekem nem tud ártani, hanem ez egy újabb lépcsőfok lesz, hogy rálépjek és magasabbra jussak. Mert ezt mondja és ezt mutatja, és ez a hitnek a megnyilvánulása. Amíg azt mondd, hogy jaj, már megint valami nyavalya! Nem igaz, most mentem keresztül rossz dolgokon, éppen kijöttem belőle és itt van a következő! Ez a hitelenség megnyilvánulása. Egy jó kis hideg vizes vödört borítottam most rátok ezzel. Igaz? De jó, hogy erről beszélek, ugye? Ha ennyire tetszik nektek, akkor folytatom. A hited próbatétele, és hogy bizonyítod azt, hogy hitben állsz, ez valamit előmozdít a te életedben. Valamit hoz, valamit megmutat, valamit kifejleszt benned, és ez pedig a türelem. Az állhatatosságot ezt hozza elő, és még tovább folytatja, önmagát bizonyítja az egyik Ige a másikkal:

4. De a kitartás, és az állhatatosság, és a türelem teljesen fejlődjenek ki és végezzenek alapos munkát, hogy legyetek olyan emberek, akik tökéletesen és teljesen fejlettek, hibák nélkül, akik nem szenvednek hiányt semmiben.

Értelmezzük ezt az Igét! Ha a végéről próbáljuk előre értelmezni, akkor mondhatom azt, hogy az Ige azt mondja, hogy semmiben nem fogsz hiányt szenvedni, ha megtanulsz türelmesnek lenni. Ha kifejlődik benned a türelem, akkor semmiben nem fogsz hiányt szenvedni. Amikor kifejlődik benned a türelem, akkor nem tudnak felidegesíteni a körülmények. Nem tudnak felidegesíteni azok az emberek, akik egyébként idegesítőek. Vannak olyan emberek körülöttem, akik idegesítőek? Persze, hogy vannak, ne is akarj hazudni nekem! Ugyanezt a 4-es verset felolvasom a Message fordítás szerint:

Jakab 1,4. Message fordítás

4. Így hát ne próbálj meg idő előtt kiszállni semmiből, hagyd, hogy az elvégezze a munkáját, így leszel érett és jól felépült, semmilyen módon sem hiányos.

Mondja ezt Jakab apostol a megpróbáltatásokra, a próbákra, a nehézségekre, hogy szállj ki belőle, de ne idő előtt! Azaz, hogy tanulj meg belőle valamit, mert ha nem tanulsz meg a leckét, akkor újra kell járnod azt a sivatagot, újra meg kell kerülnöd a hegyet. Ha nem lépsz a következő osztályba, ha nem teszed le a vizsgát, akkor nem mész a következő szintre. Idő

előtt nem jó kiszállni semmiből! Azt mondja Isten Igéje, hogy a nehézségek, a próbák ki-munkálnak bennünk valamit? Igen. Annyira szeretnék szabadulni minden nehézségtől, minden rossz körülménytől, minden fájdalomtól! Természetesen vannak dolgok, amiket Isten Igéje garantáltan, tényként közöl veled, hogy az Ő akarata az, hogy te gyógyult legyél, hogy áldott legyél. A betegségtől azonnal akarj szabadulni! Nem mondom semmilyen fájdalomra, hogy azt egy kicsit is tartogasd magadban. Utasítsd el! Sőt, gyűlöld azt a fájdalmat, mert az az ördögtől való gonosz dolog. Szeresd az igazságot és gyűlöld a hamisságot! Meg kell gyűlölnöd azokat a dolgokat, amelyek nem isteniek. Gyűlölnöd kell a hazugságot! Nem szabad kompromisszumot kötnöd a hazugsággal, mert akkor olyan leszel, mint a farizeusok, akik a szűrőn megszűrrik a szúnyogot, de bőven lenyelik a tevét. Ó, egy kis hazugság belefér!

Nem fér bele! Legyél következetes és szigorú, ne mással szemben, hanem magaddal szemben! Magaddal szemben! Nem engedhetsz ki hazug szót a szádon! Ha kiengedtél, akkor ismerd fel, térjél meg. Ha kell, kérjél bocsánatot, ha kell, igazítsd helyre a dolgot. Tedd jóvá! Mert az a lehetetlen szó, amit mondtam az elején a Zsidókhoz írt levél 11,6-ból, ugyanúgy szerepel egy pár Igével később, hogy lehetetlen az, hogy Isten hazudjon. Úgy, ahogy lehetetlen az, hogy Isten hazudjon, ugyanúgy lehetetlen Istennek tetszeni hit nélkül. Isten nem hazug, soha nem hazudik. Sokszor beszéltem emberekkel különböző vallásokból, buddhistákkal és más vallásúakkal, akik azt mondják, hogy elfogadják Jézust, mint egy prófétát, és igazából mindent elfogadnak abból, amit Ő mond. A héten is beszéltem egy ilyen ősmagyar, lovas, íjász, mélymagyar, nem is tudom, minek nevezzem azt a fajta meggyőződést, amiben ő hisz, de ő elfogadja Jézust. Mondtam neki, hogy tudod, hogy Jézus azt mondta, hogy egy út van az Atyához, és az én vagyok? Hát, ő ezt nem fogadja el! Mondtam neki: Figyelj, úgy tudsz elfogadni valakit, ha elfogadod azt, amit Ő mond, minden egyéb más csak vetítés.

Nagyon sokan így vannak ezzel, hogy elfogadják Jézust, de Jézus azt mondta, hogy nincs más út az Atyához csak én, és nincs más igazság, csak Ő. Kijelenti az Apostolok cselekedeteiben Péter, hogy nincs más név, amely által megtartatnánk. Nincs más névben üdvösség, csak a Jézus neve által! Ha ezt elfogadod, akkor azt mondom, hogy igen, elfogadtad Jézust. De ha azt mondd, hogy elfogadod Jézust, de nem fogadod el, amit Ő mond, akkor valahol sántít a dolog. Tudod, nagyon sokszor az embereket lehet szembesíteni azzal, hogy rossz dologban hisznek, vagy tévesen hisznek. Időnként mi is belefutunk saját magunkkal kapcsolatban abba, hogy nem jól hiszünk dolgokat.

Lapozzunk a Filippi levél 4. fejezetére – és ezzel fogom zárni! Pál apostol sokat használt igeverseit szeretném felolvasni, és összefoglalója ennek az igesornak az, hogy mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít. Ugye, ismeritek ezt az igeverset, szeretitek ezt idézni, szerettek ebben hinni, na, de mit mond előtte Pál apostol? Azért voltak érdekes kijelentései, ennek az embernek. Ezt én nagyon szeretem. Így hangzik:

Filippi 4,11–13.

11. Nem mintha ezt a nélkülözésemre nézve mondanám; mert én megtanultam, hogy azokban, amelyekben vagyok, megelégedett legyek.

12. Tudok nélkülözni is, tudok bővölködni is; egészen kipróbált vagyok mindenben, a jóllakásban és éhezésben is, a bővölködésben és szűkölködésben is.

13. Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.

Szerintetek milyen szívvel, milyen hittel mondta, írta ezt Pál apostol? Egy türelmetlen, aggódó, hitetlen, általában minden körülményei miatt zúgolódó ember szavai ezek? Egyáltalán nem! Egy olyan embernek a szavai ezek, aki sok mindent megtapasztalt, sok mindent megélt, ami kifejlesztett benne valamit. Azt mondja a Bővített fordítás a 11-es vers végén, hogy annyira megelégedni, hogy már semmi sem zavar, semmi nem nyugtalanít és semmi nem aggaszt, bármilyen helyzetben is legyek. Amikor az ember hitben áll, olyan hitben, amely türelmes, akkor van ebben az állapotban, hogy annyira megelégedett, hogy már semmi sem zavarja. Nem érdekli az, ha egekig magasztalják és dicsőítik és puszilják a lába nyomát.

Nem érdekli az, ha arcul csapják, leköpi, gonosz, hazug dolgokat terjesztenek róla. Nincs rá hatással! Semmi nem zavarja! Semmi nem nyugtalanítja! Semmi nem aggasztja! Aggódsz-e te bármi miatt? A jövőd miatt, a pénzed miatt? Az egészséged miatt? A gyermeked miatt? A gyermeked tanulmányai miatt? A gyermeked jövője miatt? Az autód állapota miatt? Vagy a diófád miatt, hogy hoz-e termést, mert már két éve nem termett normálisan, mert belement a kukac. Aggódsz-e amiatt, hogy mit fog szólni a szomszéd, ha te szólsz neki bármit is? Aggódsz-e amiatt, hogy meglesz-e időben az, ami felől imádkoztál, amit kértél? Aggódsz-e amiatt, hogy hogyan mennek előre a gyülekezet dolgai? Vagy mi az, ami látható, mi az, ami kézzelfogható? Aggódsz-e emiatt?

Azt mondja Pál apostol, hogy semmi nem nyugtalanít, és semmi nem aggaszt. Tudod, hogy őt hányszor elfogták, megverték, meglincselték, megkövezték, majdnem megölték, és azt mondja, hogy ő nem aggódik ezen. Hogy lehetséges, hogy egy ember eljuthat ide? Ő ezt nem abból a lelkiállapotból mondja, hogy nem törődik semmivel. Mert az egy negatív, rossz véglet. Nehogy valaki azt gondolja, hogy erről beszélek! Sőt, nagyon is ellene vagyok annak, hogy ne törődjél semmivel. Határozottan ellene vagyok! Egy gonosz dolog az, ha egy ilyen nemtörődöm hozzáállásod van. Az egész más dolog, az egy megtévesztés. Törődjél a dolgokkal, mert a hit fogja azt a problémát, megfogja, nekimegy, nekiszégezi magát, megszorítja, leküzdi és legyőzi! Ezt csinálja a hit. A hit egy cselekvő dolog! Közben nem aggódik és nem problémázik. Jaj, mi lesz ezzel a világgal, mi lesz az unokáimmal! Megvan minden napnak a maga baja, nem? De igen. Azt mondja Pál apostol, hogy nem aggódom semmi felől, nem nyugtalanít semmi, nem aggaszt semmi, bármilyen helyzetben is legyek. A bármilyen helyzetbe belefér minden? Abban minden benne van. Sokan attól félnek, hogy valami rossz dolog történik. Vannak emberek, akik attól rettegnek, hogy valami olyan dolog nem történik meg, amit szeretnének. Nem jön időben a férj, nem jön időben a feleség, nem jön időben a gyerek, nem jön időben a fizetésemelés, nem jön időben a munkahelyváltás, az albrélteti lehetőség.

Annyi mindenben aggódnak az emberek! Nem mondom azt, hogy dugd a fejed a homokba és majd úgyis lesz valahogy. Az nem hit, hanem felelőtlenség! Viselj gondot a családozodról, végezz munkát! Zárójelben mondom egy dolgot: az ember arra lett teremtve, hogy dolgozzon, hogy munkát végezzen. Elmondom még egyszer: az ember arra lett teremtve, hogy dolgozzon, hogy munkát végezzen. Az, hogy mi az a munka, egy másik dolog, de Ádámnak és Évának is volt munkája a kertben. Felügyelni kellett, gondozni kellett a kertet. Van, akinek az a munkája, hogy Igét hirdet, van, akinek az a munkája, hogy gyermeket nevel, van, akinek az, hogy van valami polgári foglalkozása, szakmája. De otthon ülni, lógatni a lábat és körbe telefonálni, a Facebookon mindenkinek elküldeni az üzenetet, hogy küldjél nekem adományt és támogass engem, mert olyan rossz helyzetben vagyok, ezt nem lehet hosszú távon csinálni. A zárójel bezárva.

Filippi 4,13. Bővített fordítás

13. Kész vagyok bármire, megbirkózom bármivel, azon keresztül, aki a belső erőt szabadítja fel bennem.

Szeretnék belőletek kicsikarni valamit mára, így a végére. Elolvasom még egyszer, hátha valami más reakciótok lesz: „Kész vagyok bármire, megbirkózom bármivel, azon keresztül, aki a belső erőt szabadítja fel bennem.” Halleluja! Dicsőség Istennek! Abbahagyom, és majd folytatjuk. Legyen dicsőség Istennek! Jó az Úr!

Tudom, hogy nem kell megkérdeznem, hogy segített-e ez bármit valakinek, mert valakinek biztos szólt. Ha neked nem, akkor nekem biztos. Sokszor a prédikátor saját magának beszél, saját magának prédikál. A prédikátorok közben mosolyognak, miközben ezt mondom. Halleluja! Dicsőség Istennek!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.